

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Csp/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325202745
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2026:2325202745.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, D., o zaplatenie 183,- eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 26.8.2025 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 183,- eur s prísl. a náhradu trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2017 postúpil postupca (Československá obchodná banka, a. s.) na žalobcu pohľadávku voči žalovanému s tým, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 23.1.2012 Zmluvu č. 004653216R, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. § 497 až 507 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca oznámil žalovanému, že dňa 31.7.2015 vyhlásil celý úver za splatný. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 386,70 eur, ktorá pozostávala z istiny 273,- eur, riadneho úroku 55,80 eur, úroku z omeškania 57,90 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Dňa 11.1.2024 uzavrel žalobca so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci zo zmluvy uznal čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazal sa celkovú dlžnú sumu 530,19 eur platiť podľa dohody v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady po 30,- eur dňa 20.2.2024, 19.3.2024 a 19.5.2025. Žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 183,- eur, zvyšnú časť dlžnej sumy 113,70 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si

uplatnil i úrok z omeškania počnúc dňom 28.11.2017, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2017 vrátane prílohy, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.6.2017, platobnú históriu, pokus o zmier, zmluvu o produktových balíčkoch pre deti, študentov a mladých zo dňa 23.1.2012, výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 6.7.2015, oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 1.8.2015, VOP, OP pre povolené prečerpanie bežného účtu, sadzobník, dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 11.1.2024.

4. Na výzvu súdu dňa 13.10.2025 doplnil, že na základe zmluvy bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie (bez akejkoľvek konkretizácie), že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 1.8.2015, ku ktorej výzve predložil i doručenkou, pričom súdu predložil i výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 6.7.2015 spolu s doručenkou. Mal za to, že došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Ďalej poukazoval, že jeho právny predchodca dodržal i postup podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 1.8.2015 vyzvaný na splnenie pohľadávky.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa ust. § 295 C.s.p. súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Pojednávanie sa zúčastnil žalovaný, právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, pričom súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, vyjadrením žalovaného, oboznámením sa s podstatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

8.1. Dňa 23.1.2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (Československá obchodná banka, a.s.) a žalovaným uzatvorená zmluva označená ako „Zmluva o produktových balíčkoch pre deti, študentov a mladých“, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu, vykonávanie platobných služieb a úprava vzájomných vzťahov medzi bankou (právnym predchodcom žalobcu) a majiteľom účtu (žalovaným) pri vykonávaní obchodov. Predmetnou zmluvou sa právny predchodca žalobcu zaviazal začínajúc dňom 20.1.2012 zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet a žalovaný sa zaviazal čerpať finančné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných finančných prostriedkov, ak nebolo dohodnuté inak.

8.2. Podľa článku I bod 3 zmluvy v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania (prekročenia) finančných prostriedkov majiteľa účtu úročí banka vzniknutú sumu nepovoleného prečerpania debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou bankou v zmysle Všeobecných obchodných podmienok banky.

8.3. Podľa článku IV. zmluvy banka sa zaväzuje na základe žiadosti majiteľa účtu staršieho ako 18 rokov vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu. V prípade splnenia stanovených podmienok banky na poskytnutie povoleného prečerpania účtu banka uzatvorí s majiteľom účtu Zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu.

8.4. Listom zo dňa 6.7.2015 označeným ako posledná výzva na úhradu pohľadávky banka oznámila žalovanému, že ku dňu 5.7.2015 predstavuje dlh z omeškaných splátok sumu 13,23 eur vrátane príslušenstva a prípadného nepovoleného debetu na bežnom účte a vyzvala žalovaného na úhradu dlhu bezodkladne s upozornením na zosplatnenie úveru v prípade nezaplatenia.

8.5. Listom zo dňa 1.8.2015 banka žalovanému oznámila, že vyhlásila celý úver dňom 31.7.2015 za splatný, keďže napriek písomným výzvam nezaplatil splatný záväzok zo zmluvy č. 004653216R zo dňa 23.1.2012 k povolenému prečerpaniu, a zároveň ho vyzvala na zaplatenie celého dlhu.

8.6. Listom zo dňa 12.6.2017 banka oznámila žalovanému, že pohľadávka zo zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 23.1.2012 bola postúpená na žalobcu.

9. Súd právne vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

10. Podľa ust. § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

11. Podľa ust. § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

12. Podľa ust. § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

13. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa ust. § 2 písm. a), b), d), e) a f) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,
- f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

16. Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

18. Podľa ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 ZoSÚ).

20. Podľa ust. § 18 ods. 1 a 2 ZoSÚ ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

- a) prekročení,
- b) výške prekročenej čiastky,
- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

21. Podľa ust. § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

22. Zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 C.s.p.).

23. Dôvodom zavedenia tejto výnimky bol záujem zákonodarcu na reálnej procesnej ochrane spotrebiteľa, s tým, že ak si žalobca vopred dôkladne neuváži aké nároky a či vôbec si ich uplatní, nemôže tieto nároky počas konania meniť (môže však žalobu zobrať späť).

24. V sporovom konaní je súd viazaný skutkovým vymedzením žaloby. Len žalobca je oprávnený určiť skutkový základ žalobou uplatneného nároku, čo vyplýva aj z viacerých ustanovení Civilného sporového poriadku. V prvom rade je žalobca podľa čl. 8 základných princípov C.s.p. povinný označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci. Táto povinnosť sa odzrkadľuje aj v § 132 ods. 1 C.s.p., ktorý za všeobecnú obsahovú náležitosť žaloby považuje okrem iného aj pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. Zdôrazňuje sa aj v § 150 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého má žalobca povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. V spotrebiteľských sporoch (§ 290 C.s.p.), v ktorých je žalovaným spotrebiteľ, sa kladie na skutkové vymedzenie žaloby ešte väčší dôraz. Podľa § 294 C.s.p. totiž zmena rozhodujúcich skutočností, teda zmena žaloby (§ 140 ods. 2 C.s.p.), nie je v takýchto sporoch vôbec prípustná. Uvedenie pravdivých a v kontexte prejednávanej veci hlavne úplných a koherentných skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu, je predpokladom na to, aby ich mohol súd vyhodnotiť z hľadiska spornosti. To, či sa bude určité tvrdenie považovať za sporné alebo nesporné, má významný vplyv na vedenie sporu, pretože od tohto rozlíšenia závisí spôsob a rozsah dokazovania, ktoré treba vykonať. Nepostačuje však predniesť akékoľvek tvrdenie, ale je nevyhnutné, aby tvrdenie umožnilo súdu vyhodnotiť ho z vyššie uvedených hľadísk. Práve preto zákon vyžaduje, aby boli tvrdenia strán pravdivé a úplné.

25. V predmetnej veci je nepochybné, že právny vzťah medzi žalobcom (právnym predchodcom) a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom, čo vyplýva aj z uzatvorenej zmluvy o produktových balíčkoch pre deti, študentov a mladých.

26. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 183,- eur s prísl. od žalovaného, pričom v žalobe sa obmedzil len na takú špecifikáciu žalovanej sumy, že predstavuje istinu úveru, s tým, že postupca dňa 31.7.2015 vyhlásil celý úver za splatný, pretože žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. V súvislosti s uplatneným nárokom až po výzve súdu doplnil, že na základe zmluvy bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie, a že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe oznámenia o zosplatení úveru zo dňa 1.8.2015, čo

preukazoval doručenkou, pričom predložil i výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 6.7.2015 s doručenkou. Žalobca však neuviedol vlastné skutkové tvrdenia o žiadosti žalovaného ako majiteľa účtu o povolené prečerpanie, či o uzatvorení zmluvy o povolenom prečerpaní, výške povoleného prečerpania, na ktorom sa jeho právny predchodca a žalovaný dohodli, ani kedy sa žalovaný dostal do povoleného prečerpania, či prípadne povolené prečerpanie prekročil, ani o splatnosti povoleného prečerpania. Ďalej mal žalobca za to, že jeho právny predchodca dodržal postup podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 1.8.2015 vyzvaný na splnenie pohľadávky.

27. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú žalovaný uzatvoril so spoločnosťou Československá obchodná banka, a. s., teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie. Túto pohľadávku voči žalovanému mal získať na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok 27.11.2017.

28. Keďže pôvodným veriteľom v prejednávanej veci bola E. F. B., G., predmetný záväzkový vzťah vyplývajúci z uzavretej Zmluvy je regulovaný i špeciálnou právnou úpravou Zákona o bankách (§ 92 ods. 8).

29. Podľa ust. § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa ust. § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

32. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

33. Argumentácia žalobcu v prejednávanej veci bola koncentrovaná na tvrdenia o tom, že mu svedčí aktívna vecná legitímácia s poukazom na písomnú formu zmluvy o postúpení pohľadávky a výzvu banky (jeho právneho predchodcu) zo dňa 1.8.2015, pričom banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru ku dňu 31.7.2015 (pre omeškanie s plnením záväzkov zo zmluvy k povolenému prečerpaniu), za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatenia výzvou zo dňa 6.7.2015.

34. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že listinou zo dňa 6.7.2015 označenou ako posledná výzva na úhradu pohľadávky banka oznámila žalovanému, že ku dňu 5.7.2015 predstavuje dlh z omeškaných splátok sumu 13,23 eur vrátane príslušenstva a prípadného nepovoleného debetu na bežnom účte a vyzvala žalovaného na úhradu dlhu bezodkladne s upozornením na zosplatenie úveru v prípade

nezaplatenia. Listinou zo dňa 1.8.2015 banka žalovanému oznámila zosplatenie úveru a vyzvala ho na zaplatenie dlhu bezodkladne.

35. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/162/2020 z 27.10.2021 (publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 6/2022) zvýraznil, že v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti (vecnou legitimitáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy hmotné právo určuje, či žalobcovi svedčí tvrdené subjektívne právo, inak povedané, či má nárok na plnenie, ktorého sa v konaní domáha; vecná legitimitácia je jedným z predpokladov úspešnosti v konaní - pozn.); dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

36. Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 3Co/84/2021 z 29.11.2022 vychádzajúc z uvedenej právnej vety skonštatoval, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient i napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitimitácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv v konaní výslovne nedovoľáva, nakoľko v takom prípade sa ust. § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní. Samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere preto nemôže viesť k aplikácii ust. § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019).

37. Najvyšší súd tiež ustálil, že účinnosť adresných jednostranných hmotnoprávných úkonov, ktorým je aj písomná výzva veriteľa (banky) adresovaná dlžníkovi (klientovi) na splnenie záväzku (v danom prípade výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách), predpokladá, že prejav vôle je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície, nevynímajúc i neprítomnú osobu, ktorá ale musí mať konkrétnu možnosť zoznámiť sa s adresovaným právnym úkonom.

38. V rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018 najvyšší súd uviedol, že „ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).“

39. Podľa právnej vety judikátu R 38/2025

„Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025).

39.1. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR uviedol i názor, podľa ktorého „obsahom výzvy banky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách má byť aj zamýšľaný/pripravovaný zámer banky previesť existujúcu pohľadávku (uvedením jej výšky) zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu, s upovedomením že tak môže urobiť aj bez súhlasu klienta/spotrebiteľa, a to aj mimo bankového sektora.“

40. V prejednávanej veci je nepochybné, že výzva zo dňa 1.8.2015 je oznámením o vyhlásení úveru za predčasne splatný (žalobca v žiadnom svojom podaní netvrdil, že ku dňu postúpenia pohľadávky nastal termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a teda že jeho právny predchodca bol oprávnený postúpiť predmetnú pohľadávku), pričom žalobca svoju aktívnu legitimitáciu v spore odvodzoval práve s poukazom na túto výzvu svojho právneho predchodcu.

41. Žalobca nedoložil samostatnú výzvu adresovanú žalovanému pred postúpením pohľadávky, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom nemôže ísť o oznámenie o

okamžitej splatnosti úveru (ktorá ani žiadne upozornenie na možnosť postúpenia neobsahovala), preto nemohlo dôjsť ani k postúpeniu na tretiu osobu. Podľa názoru súdu spotrebiteľ by mal byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie.

42. Ak určitú pohľadávku nie je možné postúpiť (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej následné postúpenie inému subjektu je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom, a ako také je neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom.

43. Uvedené má i v zmysle popísaných záverov najvyššej súdnej autority (čl. 2 ods. 2 C.s.p.) za následok nesplnenie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

44. Vzhľadom na tieto skutočnosti absentuje aktívna vecná legitímácia žalobcu domáhať sa proti žalovanému zaplata peňažného plnenia vyplývajúceho z predmetnej zmluvy, preto súd žalobu zamietol.

45. Súd dodáva, že pre nepreukázanie aktívnej legitímácie bolo už nadbytočným a nevhodným zaoberať sa ďalšími argumentami uvedenými stranami sporu. Aj podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. V odôvodnení rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu. Preto súd postupujúc podľa tejto zásady, v odôvodnení hodnotil to, čo malo pre rozhodnutie veci podstatný význam.

46. Podľa článku 17 základných princípov C.s.p. súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprímeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

47. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, a preto súd rozhodol postupom podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. aj o nároku na náhradu trov konania. Žalovaný má voči žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania, keďže bol v spore v celom rozsahu úspešný, nakoľko však žalovanému preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol o tom, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.